

ÚTOK NANEČISTO

Doupov

Cedule přísně zakazují vjezd i vstup do výcvikového prostoru, za nimi je zvláštní kraj. Rozježděné neudržované cesty, léta neobdělávané stráně zarostlé bodláčím a uschlou travou. A všudypřítomné doupovské bláto.

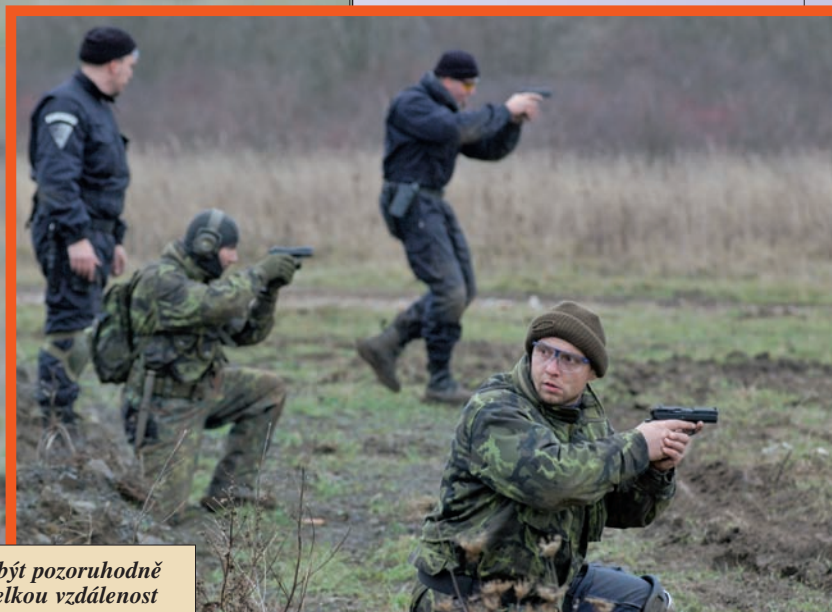
Střelnice s dálkově ovládanými terči vypadá skoro stejně jako před pětaticeti lety, když jsem tu byl na cvičení coby posluchač vysokoškolské vojenské katedry. Vzdálenost cílů sto, sto padesát, dvě stě metrů. Tehdy se nestrefil skoro nikdo. Dnes figury padají jako kuželky. Muži v policejních a vojenských uniformách hravě plní nejodvážnější sny dávných studentských velitelů. Člověk se pořád učí. Celé ty roky jsem byl přesvědčen, že z pistole se na sto padesát metrů nedá zasáhnout ani stodola. Mýlil jsem se. Dá.

Začátky

Společné cvičení instruktorů Policie ČR a Hradní stráže je záležitost novodobá, neopírá se o žádné letité tradice. „Kdesi na začátku bylo významné rozšíření pravomocí strážců Pražského hradu. Zadržení podezřelých osob, předvádění k případným výslechům, používání donucovacích prostředků, to všechno jsou metody spíše policejní než vojenské a armádně vycvičená Hradní stráž neměla v tomto ohledu moc zkušeností,“ poznamenal poručík Milan Sklenář, policejní instruktor z Rakovníka. „Běžní policisté jsou zase zvyklí pracovat ve dvojicích a nemají potřebnou praxi ze zásahu ve větších jednotkách. Takže slovo dalo slovo, domluvili jsme se s instruktorem přípravy Hradní stráže poručíkem Štafem a nachystali sérii cvičení, na kterých se tak trochu vzájemně učíme. Zájem o podobný výcvik i nasazení, s nímž se všichni do práce pustili, to vše vysoce překonalo naše nejoptimističtější předpoklady.“

Kulomet

Skupinka teroristů se stáhla a opevnila v terénní úžlabině. Pokus o možné vyjednávání vyzněl do prázdna, místo odpovědi se ozvala dávka z kulometu. Velení se pokusi-

Pistole může být pozoruhodně přesná i na velkou vzdálenost

Figury padaly jako kuželky

Útočící dvojice se navzájem zajišťují

lo zneškodnit palebné hnízdo útokem. Čtyři muži vyrazili na zteč. Zarachotily výstřely.

V podobných situacích není místo na žádné velké improvizace, zákrok je předem mnohokrát a pečlivě nacvičen. Běžící dvojice postupuje dopředu, kolegové ji kryjí střelbou. Pět deset metrů. Běžci zalehávají a okamžitě plížením do stran mění polohu. Není dobré zvednout se na místě, kam už může být zaměřen nepřátelský střelec. Role se prohazují, druhá dvojice běží, kamarádi zatím ostřelují cíl. Hraje se o vteřiny a o metry postupu. Planina před teroristickým valem je rovná, nenabízí žádnou možnost úkrytu. Pokračování útoku by bylo příliš hazardní, velitel malé jednotky se rozhoduje pro ústup. Cesta zpátky je podobná. Krycí střelba, běh ve dvojicích. Když jsou všichni konečně zpátky v bezpečí, mají toho dost. Zablačené uniformy jsou zvlhlé potem. O dobytí kulometu se pokouší další čtveřice.

Hradní paráda

Šéfinstruktor Hradní stráže Jan Štaf sám absolvoval výcvik u britského specializo-

vaného oddílu a přináší tak svým svěřeným mezinárodní zkušenosti.

„Víte, Hradní stráž je veřejností chápána tak trochu jako ozdoba. Barevné uniformy, pořadový krok, blýskání šavlí. Jenže to je jen jedna stránka věci, málokdo ví, že od času profesionalizace armády jde o útvar perfektně vojensky připravený. Ono to tak trochu odpovídá době. Zatímco v časech rozděleného světa hrozila válka v klasickém pojetí zákopů a tankových bitev, dneska je největším nebezpečím mezinárodní terorismus. A protože si teroristé vybírají místa význačná a viditelná, může se i Pražský hrad stát jedním z jejich cílů. Takže nejen reprezentace, ale především obrana symbolu českého státu patří k našim povinnostem. Postupné přibližování policejní a vojenské problematiky je obecná záležitost, něco podobného se ve větší či menší míře odehrává všude ve světě.“

Rukojmí

Zprávy byly zprvu poněkud nejasné. Parta ozbrojenců vtrhla do školní budovy a nyní v prvním patře drží několik dětí jako rukojmí. Jejich požadavky jsou prakticky nesplnitelné.

Policejní a vojenské jednotky se rozmístily v okolí. Škola sama nevypadá nejlépe, jako konečně téměř všechny stavby v dopravním prostoru. Okna zabetonovaná prkny, vstupní dveře uzavřené visacím zámkem v petlici.

Co se podařilo zjistit?

Dva vyděrači jsou ozbrojeni samopaly

a nezjištěným množstvím obranných granátů. Bezprostředně ohrožují tři děti.

Následuje krátká porada.

Způsoby vniknutí do budovy v podobné situaci jsou v podstatě dva. První, nejčastěji používaný zásahovými jednotkami, je tichá infiltrace. Přes sklepy či střechy a půdy se policisté snaží dostat dovnitř pokud možno tiše a nenápadně, bez hlasitých povelů a krycí střelby. Druhý, armádní přístup, představuje rychlý dynamický útok.

Byla zvolena vojenská varianta. Ohlušující střelba a výbuch nálože otevírající vchod. Muži postupují po dvojicích, vzájemně se kryjí, čistí chodby a místnosti jednu po druhé. Zálžitost je rychle vyříze-

Velitel malé jednotky nařídil ústup

na, rukojmí osvobození. Překvapení únosci se na nějaký účinný odpor nezmohli, smrtící granáty v dřevěné bedničce zůstaly zajištěné.

Ohňostroj

Milanu Sklenářovi i Janu Štafovi jsme položili stejnou otázku. Co vás na společném cvičení nejvíce příjemně překvapilo?

Chvilí váhali, pak odpověděli v podstatě stejně. Šlo o profesionální hodnocení partnerů. Policejní velitel ocenil vysokou úroveň přípravy vojáků Hradní stráže a armádní důstojník kvalitu policistů. Nešlo o zdvořilost. Na vojenském cvičišti není čas na nějaké salonní poklony. Uplynulá noc byla věnována střelbám za snížené viditelnosti. Lidově řečeno střelbě ve tmě jako v pytli. Doupovskou temnotu ozařovaly jen světlice snášející se na padáčcích, čas od času se nějaký terč osvětlil nebo zablikal, ale to zase nebylo vidět na mífidla. Nad rozbláceným krajem svištěly stopové střely jako učebnicový příklad o skutečném tvaru balistické křivky.

Výsledky byly vynikající. V týmech nezáleželo na tom, kdo je voják nebo četník, šlo především o to, co kdo dovede. A společně toho všichni dokázali dost.

Zvěř žijící ve vojenském prostoru je už prý na rachocení střelby dokonale zvyklá. Srnci to noční představení mohli považovat za slavnostní ohňostroj.

Poslední instrukce před opakovaným útokem

místě se neshlukuje příliš mnoho lidí, všichni jsou neustále v pohybu. Podvědomě automaticky registruje fakta. Zeď je klasická, cihlová. To je důležité. Sádronová příčka například nikoho před střelbou neochrání. Výklenek zasahující do schodiště. Nebezpečné místo, v němž by se snadno mohl někdo skrývat. Dvě hlavě kryjí kolegu, který opatrně postupuje dopředu. Gesto naznačuje, že je všechno v pořádku, ve výklenku nikdo není.

První podlaží, druhé, nakonec půda.

Osamělý samopalník je dopaden, konec zákroku. Člověku se nechce věřit, že od prvního povelu uběhly necelé tři minuty.

Třetí varianta

Doupovským cvičišťem prošly nesčetné generace vojáků základní služby a armádní vzpomínky si libují v extrémech. V tomhle neobydleném kraji je podle vyprávění buď zima tak strašná, že dlaně přimrzají na pancíř obrněných transportérů, nebo je tu naopak vedro k zalknutí a chlapi v protichemických oblecích se koupou ve vlastním potu. Třetí varianta, kterou prošlo společné cvičení policejních a armádních instruktorů, představuje bláto. Šedavý jíl lepící se na boty, uniformy, na zbraně. Koncem dne setřelo bláto rozdíl v barvě stejnokrojů a chůze cvičenců ztěžkla. Je po boji. Ale zítra, zítra už bude zase všechno jiné. Vojáci Hradní stráže i policisté České republiky přece musí vypadat jako ze škatulky.

Antonín JIROTKA
Foto Jiří NOVÁK

Budovy představují vždycky problém. Dopadnout jednoho ozbrojeného chlapa v neznámém domě není žádná legrace ani pro osmičlenný tým. Taktické metody takového zásahu jsou propracovány předem. V zásadě, pokud to jde, je vždycky lepší vyhnout se hlavnímu vchodu. Umožňuje-li to situace, za nejvýhodnější se považuje útok odshora. Přes žebříky na půdu, a pak stlačovat nepřítele směrem dolů. Je to výhodné nejen kvůli nebezpečí granátů, ale i z psychologického hlediska, spodní patro nabízí větší možnost úniku a odpor nebývá tak zoufalý.

Zvolna se šelilo a dům nad mlýnským náhonem byl tichý a temný.

Zákrok

Zahřměla krycí palba.

„První útočná, vpřed!“

Dva muži se samopaly rozrážejí vchod. Před nimi je úzká chodba, za ní schodiště.

„Druhá útočná!“

Další dvojice postupuje o kus dál, s napřaženými zbraněmi kryje schody. Třetí útočná skupinka už má vstup zajištěný a dostává se do prvního patra. V žádném

Ke vzájemné domluvě stačí gesta

Patrola

Polorozpadlou vsí prochází malá jednotka. Sestava připomíná šachovnici, podobně chodí vojáci na zahraničních misích. Rozptýlený cíl, možnost okamžité reakce na případný útok. Rozbitá vesnice je velmi podobná místům zpuštěným válkou. Nikomu není do hovoru, za každým rohem může číhat nebezpečí. Kostel, vypuštěný rybník, patrový dům u zarostlého mlýnského náhonu.

Ozvaly se výstřely.

Muži z jednotky se okamžitě kryjí, velitel se snaží bleskurychle vyhodnotit situaci. Směr střelby, počet útočníků. Dávka se opakuje, pod střechou starého mlýna se objevují záblesky. Povely nahrazují gesta. Vojáci a policisté obkličují nebezpečné stavení, ať už je uvnitř kdokoli, možnost jeho úniku je nulová.

Odtroubeno, konec. I střelnice se však musí uklidit